

[Finansministeren.]

ikke nogen ændret holdning i, at man ser på det.

Men deri ligger ikke — og det tror jeg også, jeg gav udtryk for den dag, hvor jeg besvarede spørgsmål fra hr. Hans Toft — at vi ikke er opmærksom på de vilkår, som erhvervslivet arbejder under, og at vi ikke nøje overvejer, hvilke foranstaltninger det vil være ønskeligt at gennemføre for dels at hjælpe erhvervslivet igennem de vanskelige vilkår, dels at øge beskæftigelsen.

Men det klarer man ikke ved at ændre på afskrivningsreglerne. Jeg vil minde om, at direktøren for Industrirådet forleden udtalte i radioen, at det ikke var ændrede afskrivningsregler, man havde brug for, men det var en øget konkurrenceevne. Det kan jeg godt sige vi er meget opmærksom på fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg kan helt tilslutte mig den beskrivelse, som hr. Ømann gav af virkningerne af afskrivningerne. Det er et velkendt fænomen også i den såkaldt kapitalistisk-økonomiske teori, at afskrivningsreglerne har den virkning, at har en virksomhed en konstant investeringsmasse, får man via afskrivningsreglerne en konstant økonomisk fordel, er der stigende investeringer, har man en stigende fordel, og kun i det tilfælde, hvor man foretager en engangsinvestering og derpå har faldende investeringer, er det en faldende fordel.

Så er det fuldt korrekt, som det er sagt, at der er brug for alternativet, der er brug for den mekanisme, hvorved disse midler kan investeres til produktive formål. Ikke ved et eller andet statskapitalistisk system, ikke ved at låne penge ud, men ved at lønmodtagerne på den enkelte arbejdsplads decentralt har den indflydelse, der svarer til de penge, som er indestående i det pågældende kapitalapparat. Det er det, der er hovedindholdet i det socialdemokratiske ØD-forslag.

Derfor må jeg altså her gentage over for hr. Knud Jespersen, at hr. Knud Jespersen simpelt hen ikke har forstået denne mekanik, og at det vil være urimeligt at forestille sig, at investeringsmængden og dermed be-

skæftigelsen kan opretholdes, hvis ikke der som et første skridt, forud for at man piller ved disse afskrivningsregler, er skabt et alternativ til at stille den fornødne kapital til rådighed.

Det kunne vel også være nødvendigt at pege på, at det i et land, hvor det politiske flertal veksler, vil være sådan, at en rent statskapitalistisk ordning af den art, som hr. Knud Jespersen foreslog, fra tid til anden vil blive styret af borgerlige regeringer, og hr. Knud Jespersen vil altså kaste lønmodtagernes penge ud til en anvendelse, som lønmodtagerne ikke har nogen reel indflydelse på. Det får de i ØD-forslaget, og derfor er dette en forudsætning.

(Kort bemærkning).

Hans Toft (KF):

Jeg kan ikke sige, at jeg er tilfreds med finansministerens svar, men under alle omstændigheder har det jo skabt klarhed, så der ikke er den forvirring, som jeg synes økonomiministerens udtalelser kunne give udtryk for.

Når jeg går op igen, er det for også at kommentere dette, at finansministeren nu søger at lægge mig i munden, at afskrivningsreglerne og måske oven i købet de bindende kontraktafskrivninger skulle kunne løse alle erhvervslivets problemer. Som finansministeren ved, har mit parti ikke gjort afskrivningsreglerne til en sådan bestanddel, der kunne løse alle erhvervslivets problemer. Vi er kommet med vores helhedsplan i går eller i forgårs til regeringen og til arbejdsmarkedets parter. Vi mener, at afskrivningsreglerne er en del af helheden til fremme af en bedre erhvervslovgivning end den, vi har i øjeblikket. Det er det lys, den skal ses i, og hertil kommer så, at det for bestemte brancher vil være en ekstra fordel med de bindende kontraktafskrivninger.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Nu ved jeg, at vi altid, når vi har stillet forslag, bliver indbudt af skatte- og afgiftsudvalget, så vi får mulighed for dér også at fortsætte denne diskussion. Derfor ikke mere om de skattetekniske baggrunde.

Men jeg vil nok sige: dette ideologiske